

PROP DE VOSALTRES

Enviar per donar testimoni

Benvolguts diocesans:

La reunió a la catedral a principi de curs es converteix en una gran experiència eclesial plena d'alegria i d'esperança. El motiu, repetit al llarg dels últims anys, se centra en visualitzar que tots els assistents no expressen la seva fe d'una manera individual i «al seu aire», sinó sentint-se membres de l'Església que conserva, segueix i anuncia els ensenyaments de Jesucrist. I que aquesta expressió no la volem guardar per a l'interior de les nostres comunitats sinó que volem que tothom s'assabenti de la nostra procedència i de les motivacions que ens impulsen a l'actuació i al servei diari.

Al llarg de l'any tenim tres cites que congreguen tots els membres de la diòcesi: la festa de l'enviament, a principis de setembre; la Missa Crismal, durant la Setmana Santa; l'Assemblea Diocesana, durant l'últim dissabte de maig a la Casa de l'Església. És cert que hi ha moltes altres trobades lúdiques, celebratives o formatives que superen els límits parroquials i són motiu d'intercanvis de parers i agraïments, però accentuem aquestes tres dates que estan consolidades i permeten una visió conjunta de tota la diòcesi.

Ara us parlo només de la FESTA DE L'ENVIAMENT, que la celebrarem el proper dijous a la tarda a la catedral. En primer lloc per convidar-vos a tots a participar-hi. És possible que en sigueu coneixedors perquè els responsables de la comunitats ja ho sabien des del final de curs i ho han ressenyat en els seus respectius calendaris. Veniu i sentiu-vos responsables de les alegries i les esperances dels altres germans. En segon lloc perquè pregueu per aquest acte. En tercer lloc per animar a noves incorporacions a les tasques diocesanes.

La diòcesi necessita de les aportacions i de les sensibilitats de tots

els seus membres. Mai ningú no pot ni ha de sentir-se exclòs de la seva participació. Tots som necessaris i entre tots manifestarem al món l'alegria de la fe i el testimoniatge joiós de la nostra vida. El sentit d'aquest acte es basa en la necessitat de comprovar que tots som enviats a anunciar Jesucrist; que l'Església ens envia per a aquesta missió. Que ho farem amb les nostres paraules, amb la nostra escriptura i, sobretot, amb les nostres obres. És una exigència de tots els batejats. Hi ha moments o encàrrecs que es concreten en un nomenament escrit; altres vegades respon a la crida i resposta, en aquesta relació

íntima Mestre-deixeble, com a compromís estable en els diversos nivells de la nostra col·laboració eclesial.

Les paraules del papa Francesc ens poden il·luminar en aquest plantejament. Afirmar en el número 131 de la *Gaudete et exsultate*: «Mirem Jesús: la seva compassió no era paralitzadora, tímida o avergonyida... el movia a sortir de si mateix amb força per anunciar, per enviar en missió, per enviar a guarir i a alliberar... Som fràgils, però portadors d'un tresor que ens fa grans i que pot fer més bons i feliços els qui el rebin. L'audàcia i el coratge apostòlic són constitutius de la missió.»

L'Església en general, i la nostra diòcesi en particular, vol seguir el mandat del Senyor i col·laborar amb Ell en la seva missió. En aquesta mateixa línia que inicia l'esdeveniment de Pentecosta ens envia l'Església a cada un de nosaltres perquè, en les diferents tasques i encàrrecs pastorals, fem present el què significa. Gràcies a tots i poseu la vostra mirada al servei que presteu a tothom sense exclusions ni rebuigs.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Joan Viñas, Creu de Sant Jordi

Joan Viñas, president de l'Acadèmia Mariana de Lleida i molt vinculat a la Pastoral de Salut de la diòcesi, ha estat distingit amb la Creu de Sant Jordi que concedeix la Generalitat i que és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o entitat per part del Govern de Catalunya. L'acte, presidit per Joaquim Torra i amb la presència de diverses autoritats, va tenir lloc a finals del mes de juliol al Palau de la Música Catalana.

La Generalitat va fer públic la setmana anterior les 30 personalitats i 24 entitats de diferents sec-

tors que han estat distingides amb la Creu de Sant Jordi 2018.

L'acord de Govern premia a Viñas «per la seva reconeguda trajectòria professional en l'àmbit de la salut i la contribució al sistema d'educació superior i a la recerca. Ha estat rector de la Universitat de Lleida i president de l'Institut Català de la Salut i de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. El seu compromís sostingut en la gestió del sistema públic català de salut de Catalunya li ha valgut el reconeixement del sector».

CERCA DE VOSOTROS

Enviar para dar testimonio

Queridos diocesanos:

La reunión en la catedral al principio de curso se convierte en una gran experiencia eclesial llena de alegría y de esperanza. El motivo, repetido a lo largo de los últimos años, se centra en visualizar que todos los asistentes no expresan su fe de un modo individual y «a su aire», sino sintiéndose miembros de la Iglesia que conserva, sigue y anuncia las enseñanzas de Jesucristo. Y que esta expresión no la queremos guardar para el interior de nuestras comunidades sino que deseamos que todos se enteren de nuestra procedencia y de las motivaciones que nos impulsan a la actuación y al servicio diario.

A lo largo del año tenemos tres citas que congregan a todos los miembros de la diócesis: la fiesta del envío, a principios de septiembre; la Misa Crismal, durante la Semana Santa; la Asamblea Diocesana, durante el último sábado de mayo en la Casa de la Iglesia. Es cierto que hay otros muchos encuentros lúdicos, celebrativos o formativos que superan los límites parroquiales y son motivo de intercambios de pareceres y agradecimientos, pero acentuamos estos tres que están consolidados y permiten una visión conjunta de toda la diócesis.

Ahora os hablo sólo de la FIESTA DEL ENVÍO, que la celebraremos el próximo jueves por la tarde en la catedral. En primer lugar para invitar a todos a que participéis en la misma. Es posible que seáis conocedores porque los responsables de las comunidades ya lo sabían desde el final de curso y lo han avisado y reseñado en sus respectivos calendarios. Venid y sentíos responsables de las alegrías y las esperanzas de los demás hermanos. En segundo lugar para que recéis por este acto. En tercer lugar para animar a nuevas incorporaciones a las tareas diocesanas.

La diócesis necesita de las aportaciones y de las sensibilidades de todos sus miembros. Nunca nadie puede ni debe sentirse excluido de su participación. Todos somos necesarios y entre todos manifestaremos al mundo la alegría de la fe y el testimonio gozoso de nuestra vida. El sentido de este acto se basa en la necesidad de comprobar que todos somos enviados a anunciar a Jesucristo; que la Iglesia nos envía para tal misión. Que lo haremos con nuestras palabras, con nuestra escritura y, sobre todo, con nuestras obras. Es una exigencia de todo bautizado. Hay momentos o encargos que se concretan en un nombramiento escrito; otras veces responde a la llamada y respuesta, en esa relación íntima Maestro-discípulo, como compromiso estable en los diversos niveles de nuestra colaboración eclesial.

Las palabras del papa Francisco nos pueden iluminar en este planteamiento. Afirma en el número 131 de la *Gaudete et exultate*: «Miremos a Jesús: su compasión no era paralizante, tímida o avergonzada... lo movía a salir de sí con fuerza para anunciar, para enviar en misión, para enviar a sanar y a liberar... Somos frágiles pero portadores de un tesoro que nos hace grandes y que puede hacer más buenos y felices a quienes lo reciben. La audacia y el coraje apostólico son constitutivos de la misión.»

La Iglesia en general, y nuestra diócesis en particular, quiere seguir el mandato del Señor y colaborar con Él en su misión. En esa misma línea que inicia el acontecimiento de Pentecostés nos envía la Iglesia a cada uno de nosotros para que, en las distintas tareas y encargos pastorales, hagamos presente la que ella significa. Gracias a todos y poned vuestra mirada en el servicio que prestáis a todos sin exclusiones ni rechazos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La joia de renovar-nos!

L'arxiprestat Seu Vella, de la diòcesi de Lleida, va organitzar durant els mesos de gener a juny d'enguany, sis sessions formatives adreçades als sacerdots i laics de les parròquies que el componen, per tal de formar un equip interparroquial en clau de renovació evangelitzadora.

Dues d'aquestes sessions, que us resumim en aquest article, les va impartir el Dr. Laureano Sánchez, pedagog i professor de l'IREL, on és responsable de la formació d'animadors de comunitat i agents de pastoral.

A la primera xerrada es va referir, seguint la línia de renovació reeixida del P. James Mallon en la seva parròquia al Canadà, a tot allò que constitueix els fonaments de la comunitat i que hem de tenir en compte si volem transformar una parròquia de manteniment en una parròquia renovada i evangelitzadora. Va parlar detalladament de la necessitat de tenir clar, quina és la missió de l'Església, que és la d'evangelitzar (Mc 28,19-20), i també de la necessitat de no «balconear» (veure, però no fer res) i per descomptat, a la vista del panorama actual i futur, implicar-se en aquesta tasca de renovació. «Hem d'adquirir prèviament, un bon nivell de conversió personal, pastoral i una formació adequada. D'aquesta manera és possible que ens convertim en referents positius i segurament en acompanyants» va afirmar el formador. Va passar després a parlar de la importància dels 10 punts comuns que, segons James Mallon, es donen i desenvolupen en el que

aquest sacerdot anomena «parròquies sanes» i que són necessaris tenir-los en compte i treballar-los a la comunitat si volem renovar veritablement la nostra parròquia.

En la segona sessió, el Sr. Laureano Sánchez va explicar el procés que s'hauria de seguir, per fer-ho mitjançant la implementació d'un senzill i bàsic pla. Va explicar molt pedagògicament i detallada, el procés per a què tot el que hem exposat anteriorment formi part d'una comunitat somiada i renovada. Aquest procés implicaria un pla bàsic d'actuació, que no hauria d'implementar-se, sense que els seus impulsors haguessin rebut prèviament, una formació adequada, així com, qui ha de prendre la decisió de renovar sigui el líder (rector) i ho faci amb passió, des del dolor del panorama i el convenciment de poder fer-ho. Només en aquestes condicions val la pena iniciar un procés renovador d'aquestes característiques.

Va acabar la intervenció, utilitzant paraules del papa Francesc, animant a no «procrastinar», és a dir, a no deixar passar el temps perquè altres ho facin o simplement no es faci, i sí, «primerear» o sigui començar ja a treballar.

En acabar la sisena i darrera sessió, els participants van fer una avaluació positiva del curs i es van mostrar interessats en participar en la formació que continuarà durant el curs 2018-2019.

**Equip de comunicació del curs
en clau de renovació evangelitzadora**

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Ningú no és tan pobre com per a no poder donar el que té, o fins i tot abans, allò que és» (14 de juny).

@Pontifex: «L'amor és sempre dedicació als altres. Perquè l'amor es veu en les obres, no en les paraules» (15 de juny).

@Pontifex: «Convidem l'Esperit Sant en els nostres ambients, invoquem-lo abans de les nostres activitats: "Vine, Esperit Sant!"» (17 de juny).

@Pontifex: «L'elecció de seguir Crist afavoreix la construcció d'una societat més justa, més fraternal, més humana segons el cor de Déu» (20 de juny).

L'IREL escalfa motors per al curs 2018-2019

L'IREL és un espai universitari i de formació cristiana ple d'humanitat. Els estudis universitaris que s'imparteixen són el Batxillerat en Ciències Religioses (titulació eclesiàstica) i el Grau i Màster en Ciències Religioses, ambdós reconeguts civilment. A banda de la formació obligatòria de la carrera, ofereix també una sèrie de cursos, conferències i seminaris, que són oberts a totes les persones que hi tinguin interès i s'hi vulguin inscriure. També, aquests poden ser cursats com a matèries optatives.

Com en altres cursos, també s'ha previst el cicle de conferències, en aquesta ocasió titulat «La convivència». La lliçó inaugural, a càrrec de Marta Trepal, tindrà lloc a la UdL, el 18 d'octubre a les 19.30 h.

Aquest cicle estarà format per sis conferències que es desenvolupen una cada mes de novembre a abril. Ja us anirem informant de les dates.

L'IREL també ofereix la possibilitat de cursar la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica), per poder ser mestre i professor de religió, de primària i secundària.

Per a aquest curs també s'han programat:

- Seminari L'Atri dels Gentils
- Curs d'Ensenyament Religiosos a l'Escola (ERE)
- Curs IREL-ICE de la UdL
- XIV Jornades de Filosofia moderna
- Curs de formació de catequistes
- Cursos del Departament de Pastoral Aplicada (agents de pastoral i animadors de comunitat)
- Simposi marià
- Seminari «Era foraster i em vau acollir» (CODIAR)
- Seminari «Inculturació de l'Evangeli en la cultura postmillennial»
- Curs de Vida Creixent

Més informació i inscripcions a l'IREL (c/ Canonge Brugulat, 22) - tel. 973 281 538 - irelleida@gmail.com.

Mn. Víctor Martínez, llicenciat en Sagrada Escripura

Mn. Víctor Martínez, sacerdot de la nostra diòcesi, ja és llicenciat en Sagrada Escripura després de defensar la seva tesina a la Facultat de Teologia de Catalunya. Aquest títol l'acredita per poder desenvolupar tasques docents a l'IREL de Lleida en assignatures referents a la Bíblia.

En concret va fer un estudi sistemàtic i en profunditat d'un text bíblic, en aquest cas va analitzar el fragment de Mateu 14,22-33, en el que Jesús camina sobre les aigües i fa que Pere també ho faci. El títol de la tesina és «Reconeixement i confian-

ça en Jesús com a Fill de Déu. L'experiència de Pere i els deixebles a Mt 14,22-33». Va fer una presentació d'una hora i mitja davant d'un tribunal de tres professors i després va contestar a una sèrie de preguntes.

Mn. Víctor va afirmar que «tot el que he estudiat i he après durant aquests cursos, m'han fet descobrir

la grandesa de la Paraula de Déu i la bellesa de l'Antic Testament». «Tot plegat m'ha fet venir ganes d'investigar i aprofundir, més i més, en la Paraula de Déu, sabent que la seva immensitat és inabastable, però molt enriquidora», va cloure.

REFLEXIONS

Lloem Déu amb agraïment

Sempre és bo dedicar un temps a la pregària, a la personal i a la comunitària. La pregària amb els de casa n'és una possibilitat. Una adolescent m'explicava fa uns dies que la seva família, un vespre de diumenge, abans d'acabar les vacances conjuntes o abans que comenci l'escola, fan una pregària d'acció de gràcies per l'estiu i les vacances, una pregària de lloança a Déu per tot el que ens ha donat: «Ens reunim al menjador, asseguts al sofà o a terra, entorn una tauleta baixa, a sobre de la qual posem la Bíblia oberta i unes llànties enceses, una per cada membre de la família. També ens acompanya una creu de sant Francesc. Aquest any vàrem fer la pregària l'últim diumenge d'agost. Feia unes setmanes que érem a casa els avis. El meu germà gran va començar llegint aquest text: «En aquell temps, Jesús digué: T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho» (Mt 11,25). Després d'una estona curta de silenci, cadascú donà gràcies pels dies compartits en família, per les persones que ha conegut, per les activitats que hem fet plegats... Es va escapar alguna pregària de petició per alguna situació concreta que hem vist o viscut, també per alguna persona... S'allargà una mica perquè vàrem parlar tots. Seguí un silenci breu, resàrem el pàrenostre i s'acabà cantant «Agermanats anirem caminant...». Després, tots a sopar.»

Bona manera d'acabar el temps de vacances. Encara que és més fàcil fer pregària de petició demanant per allò que ens preocupa, o per les persones que estimem i passen un mal tràngol, hi ha moments —més dels que ens sembla— en què ens hem d'aturar per lloar Déu en una pregària confiada, alhora que, sentint-nos desvalguts, li agraïm tot el que d'Ell rebem.

Final de vacances, retorn a l'escola, a l'institut, a la universitat i al treball de cada dia, revisar el que hem viscut, reconèixer el bé que el Senyor ha realitzat en cadascú i en la família i, alhora, el bé que ha vessat en el món mitjançant les nostres vides. Pregària confiada per demanar-li que segueixi caminant al nostre costat, tot el curs que comença, company de camí, omplint-nos dels seus dons. Co-nexim i compartim la seva condició: que siguem senzills. «Doneu-nos, Senyor, un cor humil, senzill i agraït.»

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

■ **Dijous 13 de setembre.** A les 19 h, festa de l'enviament a la Catedral presidida pel bisbe Salvador. Primera trobada important del curs a la qual es convoca tota la diòcesi. Un dels seus objectius és animar més persones a les tasques diocesanes.

■ **Diumenge 16 de setembre.** A les 11 h, el bisbe Salvador presidirà una missa a Ginyana en el marc de la Festa Major de la partida. A la tarda, el bisbe Salvador presidirà la Trobada Martirial al Mas Claret, situat al terme municipal de Ribera d'Ondara, a uns 7 quilòmetres de Cervera, en memòria dels màrtirs claretians. Està previst que l'acte comenci amb un Via Crucis, i després se celebri una eucaristia. Enguany serà una trobada especial ja que serà la primera després de la beatificació el passat mes d'octubre de 109 claretians.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 3a setmana) [1C 5,1-8 / Sl 5 / Lc 6,6-11]. ■ **Sant Feliu de Llobregat:** beats Domènec Castellet i Vinyals i Lluís Eixarc i Bertran, preveres i màrtirs; ■ **Tortosa:** beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr.; Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià.

11. ■ **Dimarts** [1C 6,1-11 / Sl 149 / Lc 6,12-19]. Beat Bonaventura el Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà (Tarragona); sant Protus i sant Jacint, germans

mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ **Dimecres** [1C 7,25-31 / Sl 44 / Lc 6,20-26]. Santíssim Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí.

13. □ **Dijous** [1C 8,1b-7.11-13 / Sl 138 / Lc 6,27-38]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ **Divendres** [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jo 3,13-17].

Exaltació de la Santa Creu; sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi.

15. □ **Dissabte** [1C 10,14-22 / Sl 115 / Jo 19,25-27 (o bé: Lc 2, 33-35)]. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicomedes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

16. ■ **Diumenge vinent**, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 50,5-9a / Sl 114 / Jm 2,14-18 / Mc 8,27-35]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrí (Cipriano), bisbe de Cartago (249-358), mrs.; santa Edita, vg., princesa.

Diumenge XXIII de durant l'any (B)

COMENTARI

Déu no fa distinció entre persones

Als cp. 34-35 d'Isaïes hi ha clar contrast: mentre l'espasa del Senyor s'abat sobre Edom i els enemics de Sió (34,5.8), per Israel han nascut torrents en el desert.

Is 35 és un himne a l'alegria amb molts sinònims: *exultar, alegrar-se, goig, felicitat, alegria, joia*.

Però perquè dues vares de mesurar? Perquè el Poble d'Abraham és l'elegit pel Senyor que *us ve a salvar*.

La glòria del Senyor encapçala la marxa pel desert com en un nou èxode: cal però col·laborar-hi. Per això *sigueu valents i no tingueu por*.

L'exhortació bàsica de Jm 1,21s (*Acolliu amb docilitat la Paraula plantada en vosaltres*) rep ara concrecions. La primera avisa del perill del favoritisme: *No heu de comprometre la vostra fe amb diferències de persones*. Perquè si *creieu en Jesucrist*, heu de tenir present que *Déu no fa distinció entre persones* (Rm 2,11).

Més encara, si alguna diferència hem de fer, imitem l'estil de Déu que *ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne*.

L'estada de Jesús al territori de Tir apunta l'obertura al món pagà. Igual com al territori jueu, *li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans*. En un reat de curació és habitual *imposar la mà* (7,32; 8,23) o *les mans* (5,23; 6,5; 8,25).

Li posà el dit a les orelles, escopí i li tocà la llengua: Jesús obra els miracles amb gestualitat de paraules i gestos (preludi de la força sacramental).

Aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir «obre't». La mirada i paraula adreçada al sord-mut ve precedida per la mirada confiada al Pare del cel.

Mantenir l'expressió aramea «Efatà» avala la historicitat de l'episodi i crida l'atenció sobre l'eficàcia divina de la paraula de Jesús en paral·lel amb la del Déu Creador que *digué: «Que existeixi la llum... I la llum existí»* (Gn 1).

Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú; però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom. La prohibició vol evitar la interpretació triomfalista d'un Jesús-Messies segons l'estil de David. Només ja a la Passió reconeixerà Jesús ser el Messies però segons el model del Servent Sofrent d'Is.

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

► Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

► Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones.

Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlïn.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 35,4-7a)

Decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará». Entonces se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo y cantará la lengua del mudo, porque han brotado aguas en el desierto y corrientes en la estepa. El páramo se convertirá en estanque, el suelo sediento en manantial».

► Salmo responsorial (145)

R. *Alaba, alma mía, al Señor.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 2,1-5)

Hermanos míos, no mezcléis la fe en nuestro Señor Jesucristo glorioso con la acepción de personas.

Suponed que en vuestra asamblea entra un hombre con sortija de oro y traje lujoso, y entra también un pobre con traje mugriento; si vosotros atendéis al que lleva el traje de lujo y le decís: «Tú siéntate aquí cómodamente», y al pobre le decís: «Tú quédate ahí de pie» o «siéntate en el suelo, a mis pies», ¿no estáis haciendo discriminaciones entre vosotros y convirtiéndoos en jueces de criterios inicuos? Escuchad, mis queridos hermanos: ¿acaso no eligió Dios a los pobres según el mundo como ricos en la fe y herederos del Reino que prometió a los que lo aman?

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, dejando Jesús el territorio de Tiro, pasó por Sidón, camino del mar de Galilea, atravesando la Decàpolis. Y le presentaron un sordo que, además, apenas podía hablar; y le piden que le imponga la mano. Él, apartándolo de la gente, a olas, le metió los dedos en los oídos y con la saliva le tocó la lengua. Y mirando al cielo, suspiró y le dijo: «Efatà» (esto es, «ábrete»). Y al momento se le abrieron los oídos, se le soltó la traba de la lengua y hablaba correctamente. Él les mandó que no lo dijeran a nadie; pero, cuanto más se lo mandaba, con más insistencia lo proclamaban ellos. Y en el colmo del asombro decían: «Todo lo ha hecho bien: hace oír a los sordos y hablar a los mudos».